

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald

Vær opmærksom på, at dette blot er Dansk Affaldsforenings sammenfatning af direktivet med de nye ændringer. Der skal derfor tages forbehold for fejl og mangler. De officielle direktiver gælder til hver en tid.

Inkl. rettelser pr.

29.09.2003: "EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1882/2003 af 29. september 2003 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af bestemmelserne vedrørende de udvalg, der bistår Kommissionen i forbindelse med udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i retsakter omfattet af proceduren i EF-traktatens artikel 251"

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32003R1882&from=EN>

11.02.2004: "EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2004/12/EF af 11. februar 2004 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald"

https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:f8128bcf-ee21-4b9c-b506-e0eaf56868e6.0001.02/DOC_1&format=PDF

https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:f8128bcf-ee21-4b9c-b506-e0eaf56868e6.0001.02/DOC_2&format=PDF

09.03.2005: "EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/20/EF af 9. marts 2005 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald"

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2005:070:FULL&from=DA>

11.03.2009: "EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 219/2009 af 11. marts 2009 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i traktatens artikel 251, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol"

https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/files/eudralex/vol-1/dir_2009_219/dir_2009_219_da.pdf

07.02.2013: "KOMMISSIONENS DIREKTIV 2013/2/EU af 7. februar 2013 om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald"

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013L0002&from=DA>

29.04.2015: "EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2015/720 af 29. april 2015 om ændring af direktiv 94/62/EF med henblik på at mindske forbruget af letvægtsplastbæreposer"

[file:///C:/Users/atb/AppData/Local/Packages/Microsoft.MicrosoftEdge_8wekyb3d8bbwe/TempState/Downloads/DOC_1.da%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/atb/AppData/Local/Packages/Microsoft.MicrosoftEdge_8wekyb3d8bbwe/TempState/Downloads/DOC_1.da%20(1).pdf)

30.05.2018: "EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/852 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald"

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018L0850&qid=1528971872274&from=EN>

Indhold

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF	1
af 20. december 1994.....	1
om emballage og emballageaffald	1
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/852	4
Præambel 30. maj 2018	4
Direktiv om emballage og emballageaffald (inkl. rettelser fra 2018)	10
Artikel 1 – Formål	10
Artikel 2 - Anvendelsesområde	11
Artikel 3 – Definitioner	11
Artikel 4 - Forebyggelse	14
Artikel 5 - Genbrug	15
Artikel 6 – Nyttiggørelse og genanvendelse	16
Artikel 6a - Regler for beregning af, om målene er opfyldt	19
Artikel 6b - Rapport om tidlig varsling	21
Artikel 7 - Retur-, indsamlings- og nyttiggørelsesystemer	21
Artikel 8 – Mærknings- og identifikationsordning	22
Artikel 8a – Specifikke foranstaltninger vedrørende bionedbrydelige og komposterbare plastbæreposer	22
Artikel 9 – Væsentlige krav	23
Artikel 10 - Standardisering	23
Artikel 11 – Koncentrationerne af tungmetaller i emballage	24
Artikel 12 - Informationssystemer og -rapportering	24
Artikel 13 – Oplysninger til emballagebrugerne	26
Artikel 14 - Håndteringsplaner	26
Artikel 15 – Økonomiske instrumenter	26
Artikel 16 - Anmeldelse	26
Artikel 17	27
Artikel 18 - Markedsføring	27
Artikel 19 – Tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling	27
Artikel 20 – Specifikke foranstaltninger	27
Artikel 20a – Rapportering om plastbæreposer	27
Artikel 21 - Udvalgsprocedure	28
Artikel 21a – Udøvelse af de delegerede beføjelser	28

Artikel 22 – Gennemførelse i national ret	29
Artikel 23	30
Artikel 24	30
Artikel 25	30
BILAG I - ILLUSTRATIVE EKSEMPLER PÅ KRITERIER I ARTIKEL 3, Nr. 1).....	30
BILAG II - VÆSENTLIGE KRAV TIL EMBALLAGES SAMMENSÆTNING OG MULIGHEDERNE FOR GENBRUG OG GENANVENDELSE, HERUNDER GENVINDING, AF EMBALLAGE	32
BILAG III - MEDLEMSSTATERNES DATABASE VEDRØRENDE EMBALLAGE OG EMBALLAGEAFFALD SKAL INDEHOLDE FØLGENDE DATA (UDFORMES SOM SKEMA 1 TIL 4 I DET FØLGENDE)	33
BILAG IV - GENNEMFØRELSESPLAN, DER SKAL FORELÆGGES I MEDFØR AF ARTIKEL 6, STK. 1a, LITRA d)	35

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/852 af 30. maj 2018

om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald

(EØS-relevant tekst)

Præambel 30. maj 2018

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Affaldshåndteringen i Unionen bør forbedres for at beskytte, bevare og forbedre miljøkvaliteten, beskytte menneskers sundhed, sikre en forsigtig, effektiv og rationel udnyttelse af naturressourcerne, fremme den cirkulære økonomis principper, styrke anvendelsen af vedvarende energi, øge energieffektiviteten, mindske Unionens afhængighed af importerede ressourcer, skabe nye økonomiske muligheder og bidrage til at sikre konkurrenceevnen på lang sigt. En mere effektiv ressourceanvendelse vil også medføre betydelige nettobesparelser for Unionens virksomheder, offentlige myndigheder og forbrugere og samtidig reducere de samlede årlige drivhusgasemissioner.
- (2) De mål for nyttiggørelse og genanvendelse af emballage og emballageaffald, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF⁴, bør ændres ved at øge genanvendelsen af emballageaffald, så de bedre afspejler Unionens ambition om at omstille sig til en cirkulær økonomi.

¹ [EUT C 264 af 20.7.2016, s. 98.](#)

² [EUT C 17 af 18.1.2017, s. 46.](#)

³ Europa-Parlamentets holdning af 18.4.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 22.5.2018.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

- (3) For at sikre større sammenhæng i EU-retten om affald, bør definitionerne i direktiv 94/62/EF endvidere bringes i overensstemmelse, hvor det er relevant, med definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF⁵, der finder anvendelse på affald i almindelighed.
- (4) Affaldsforebyggelse er den mest effektive måde at forbedre ressourceeffektiviteten og mindske affaldets miljømæssige påvirkninger. Det er derfor vigtigt, at medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger med henblik på at tilskynde til forøgelse af andelen af genbrugsemballage, der bringes i omsætning, og genbrug af emballage. Sådanne foranstaltninger kan omfatte anvendelsen af returpantssystemer og andre incitamenters såsom fastsættelse af kvantitative mål, hensyntagen til genbrug ved beregning af opnåelse af målene for genanvendelse samt differentierede finansielle bidrag til genbrugsemballage under ordninger for udvidet producentansvar for emballage. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger med sigte på at tilskynde til anvendelse af genbrugsemballage og opnå en reduktion i forbruget af emballage, som ikke kan genanvendes, og af overflødig emballage.
- (5) Eftersom genbrug indebærer undgåelsen af at bringe ny emballage på markedet og øge mængden af produceret emballageaffald, bør genbrugssalgsemballage, der bringes i omsætning for første gang, og træemballage, som repareres med henblik på genbrug, tages i betragtning med henblik på opnåelse af de respektive mål for emballagegenanvendelse.
- (6) Medlemsstaterne bør indføre passende incitamenters til at anvende affaldshierarkiet, herunder økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger bør være rettet mod at minimere miljøvirkningerne af emballage og emballageaffald set ud fra et livscyklusperspektiv, under hensyntagen til, hvis det er relevant, fordelene ved at bruge biobaserede materialer og materialer, der kan genanvendes flere gange. Foranstaltninger til at øge den offentlige bevidsthed om fordelene ved emballage, der er fremstillet af genanvendte materialer, kan bidrage til, at sektoren for genanvendelse af emballageaffald udvides. Hvis engangsemballage er uundgåelig af hensyn til fødevarerhygiejnen og forbrugernes sundhed og sikkerhed, bør medlemsstaterne træffe foranstaltninger til at sikre genanvendelse af en sådan emballage.
- (7) Fremme af en bæredygtig bioøkonomi kan bidrage til at mindske Unionens afhængighed af importerede råstoffer. Biobaseret genanvendelig emballage og komposterbar bionedbrydelig emballage kunne udgøre en mulighed for at fremme vedvarende kilder til fremstilling af emballage, hvor det viser sig at være gavnligt ud fra et livscyklusperspektiv.
- (8) Henkastet affald, uanset om det er i byer, på jorden, i vandløb eller havet eller andre steder, har direkte og indirekte skadelige virkninger på miljøet, borgernes velvære og økonomien, og omkostningerne ved at gøre rent efter det udgør en unødigt økonomisk belastning for samfundet. Mange af de hyppigst forekommende genstande på strande omfatter emballageaffald, og sådanne genstande har en langvarig

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

påvirkning af miljøet og er samtidig til skade for turismen og offentlighedens nytte af disse naturområder. Dertil kommer, at tilstedeværelse af emballageaffald i havmiljøet er ensbetydende med en underminering af den prioriterede rækkefølge i affaldshierarkiet, navnlig ved at undgå genbrug, genanvendelse og anden nyttiggørelse.

- (9) En forøgelse af de mål, der er fastlagt i direktiv 94/62/EF for genanvendelse af emballageaffald, vil give klare miljømæssige, økonomiske og samfundsmæssige gevinster. Det bør sikres, at økonomisk værdifulde affaldsmaterialer gradvist og effektivt nyttiggøres gennem passende affaldshåndtering og i overensstemmelse med affaldshierarkiet som fastlagt i direktiv 2008/98/EF og kanaliseres tilbage i den europæiske økonomi, hvilket fremmer gennemførelsen af Kommissionens meddelelse af 4. november 2008 om »Råstofinitiativet — opfyldelse af vores kritiske behov for vækst og arbejdspladser i Europa« og skabelsen af en cirkulær økonomi.
- (10) Mange medlemsstater har endnu ikke fuldt ud udviklet den nødvendige infrastruktur for affaldshåndtering. Det er derfor vigtigt at opstille klare langsigtede politiske målsætninger for at undgå, at genanvendelige råmaterialer fastlåses på de lave niveauer i affaldshierarkiet.
- (11) Dette direktiv fastsætter langsigtede mål for Unionens affaldshåndtering og giver økonomiske operatører og medlemsstaterne klare retningslinjer for de investeringer, der er nødvendige for at opfylde disse mål. Medlemsstaterne bør ved udarbejdelsen af deres nationale planer for affaldshåndtering og planlægning af investeringer i infrastrukturen for affaldshåndtering gøre fornuftig brug af investeringer, herunder gennem EU-fonde ved at fremme forebyggelse, genbrug og genanvendelse i overensstemmelse med affaldshierarkiet.
- (12) Som følge af kombinationen af genanvendelsesmål og begrænsninger af deponering, der er fastlagt i direktiv 2008/98/EF og Rådets direktiv 1999/31/EF⁶, er fastlæggelse af målene for nyttiggørelse og maksimummålene for genanvendelse af emballageaffald ikke længere nødvendigt.
- (13) Særskilte genanvendelsesmål bør fastsættes for jernholdigt metal og aluminium for at opnå væsentlige økonomiske og miljømæssige gevinster, fordi mere aluminium vil blive genanvendt, hvilket vil medføre væsentlige energibesparelser og CO₂-emissionsreduktioner. Det eksisterende mål for genanvendelse af metalemballage bør derfor opdeles i to særskilte mål for disse to typer affald.
- (14) 2030-genanvendelsesmålene for emballage bør gennemgås med henblik på at fastholde eller, hvis det er relevant, forhøje dem. Ved denne gennemgang bør der også rettes opmærksomhed mod specifikke emballageaffaldsstrømme, såsom emballageaffald fra husholdninger, fra erhvervs- og industrivirksomheder samt kompositemballageaffald.

⁶ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

- (15) Beregningen af genanvendelsesmålene bør baseres på vægten af det emballageaffald, der tilføres genanvendelse. Som hovedregel bør den faktiske måling af vægten af emballageaffald, der medregnes som genanvendt, finde sted på det tidspunkt, hvor emballageaffaldet kommer ind i genanvendelsesprocessen. For at begrænse de administrative byrder bør medlemsstaterne ikke desto mindre på strenge betingelser og som en undtagelse fra hovedreglen kunne fastsætte vægten af genanvendt emballageaffald på grundlag af en måling af outputtet fra enhver sorteringsoperation. Tab af materialer, der finder sted før affaldet kommer ind i genanvendelsesprocessen, f.eks. som følge af sortering eller andre forberedende operationer, bør ikke medtages i de affaldsmængder, der rapporteres som genanvendt. Sådanne tab kan fastslås på grundlag af elektroniske registre, tekniske specifikationer, detaljerede regler for beregning af de gennemsnitlige tabsandele for forskellige affaldsstrømme eller andre tilsvarende foranstaltninger. Medlemsstaterne bør redegøre for sådanne foranstaltninger i de kvalitetskontrolrapporter, der ledsager de data, som de indberetter til Kommissionen om genanvendelse af affald. De gennemsnitlige tabsandele bør fortrinsvis fastsættes på niveauet for de enkelte sorteringsanlæg og bør være knyttet til de forskellige hovedaffaldstyper, de forskellige kilder, såsom husholdninger eller erhverv, de forskellige indsamlingsordninger og de forskellige typer af sorteringsprocesser. Gennemsnitlige tabsandele bør kun anvendes i tilfælde, hvor der ikke foreligger andre pålidelige data, navnlig i forbindelse med overførsel og eksport af affald. Materialers eller stoffers vægttab i forbindelse med fysiske eller kemiske omdannelsesprocesser, der er indbygget i den genanvendelsesproces, hvorved emballageaffald rent faktisk omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, bør ikke trækkes fra vægten af det affald, der rapporteres som genanvendt.
- (16) Når emballageaffaldsmaterialer ophører med at være affald som følge af en forberedende proces forud for den egentlige oparbejdningsproces, kan sådanne materialer anses for genanvendte, forudsat de er beregnet til efterfølgende omforarbejdning til produkter, materialer eller stoffer, uanset om det er til deres oprindelige formål eller andre formål. Materialer, som er ophørt med at være affald, og som skal anvendes som brændsel eller andre midler til energifremstilling, som opfyldes eller bortskaffes, eller som skal anvendes i enhver operation, der har samme formål som affaldsnyttiggørelse, men hvor der ikke er tale om genanvendelse, bør ikke medregnes i opfyldelsen af genanvendelsesmålene.
- (17) Når beregning af genanvendelsesprocenten anvendes på aerob eller anaerob behandling af bionedbrydeligt emballageaffald, kan den affaldsmængde, der undergår aerob eller anaerob behandling, betragtes som genanvendt, forudsat at denne behandling skaber output, der skal anvendes som et genanvendt produkt, materiale eller stof. Selvom outputtet fra en sådan behandling som oftest er kompost eller digestat, kan andet output også tages i betragtning, forudsat det indeholder sammenlignelige mængder af genanvendt indhold i forhold til mængden af det behandlede bionedbrydelige emballageaffald. I andre tilfælde bør omforarbejdning af bionedbrydeligt emballageaffald til materialer, som skal anvendes som brændsel eller andre midler til energifremstilling, som bortskaffes eller som skal anvendes i en hvilken som helst anden proces, der har samme formål som nyttiggørelse af affald, men hvor der ikke er tale om genanvendelse, ikke regnes med som bidrag til opfyldelse af genanvendelsesmålene, hvilket er i overensstemmelse med definitionen på genanvendelse.

- (18) I forbindelse med emballageaffald, der eksporteres fra Unionen til genanvendelse, bør medlemsstaterne gøre effektiv brug af de kontrolbeføjelser, de er tillagt i artikel 50, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006⁷ (1) til at kræve dokumentation med henblik på at fastslå, hvorvidt en eksport er beregnet til nyttiggørelsesprocesser, der opfylder kravene i artikel 49 i nævnte forordning, og dermed håndteres på en miljømæssig forsvarlig måde på et anlæg, der drives i overensstemmelse med standarder for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet, som i det store hele svarer til standarder i EU-lovgivningen. Når medlemsstaterne udfører denne opgave, kan de samarbejde med andre relevante aktører, såsom de kompetente myndigheder i bestemmelseslandet, uafhængige tredjepartsverifikationsorganer eller producentansvarsorganisationer, der på vegne af producenterne af produkter gennemfører forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar etableret under ordningerne for udvidet producentansvar, som kan foretage fysisk kontrol og anden kontrol af anlæg i tredjelande. I kvalitetskontrolrapporten, der ledsager dataene om opnåelse af målene, bør medlemsstaterne rapportere om foranstaltninger til opfyldelse af forpligtelsen til at sikre, at affald eksporteret fra Unionen behandles under stort set samme vilkår som dem, der kræves i henhold til relevant EU-miljøret.
- (19) For at sikre en bedre, mere rettidig og mere ensartet gennemførelse af dette direktiv og foregribe eventuelle svagheder i gennemførelsen, bør der oprettes et system for rapporter om tidlig varsling, så mangler kan opdages, og foranstaltninger træffes, før fristerne for at opfylde målene udløber.
- (20) Eftersom mængden og typen af den emballage, der anvendes, i almindelighed afhænger af de valg, som producenter, og ikke forbrugere, træffer, bør ordninger for udvidet producentansvar etableres. Effektive ordninger for udvidet producentansvar kan have en positiv påvirkning af miljøet, fordi de mindsker produktion af emballageaffald og øger særskilt indsamling og genanvendelse af det. Ordninger for udvidet producentansvar på emballageområdet eksisterer allerede i de fleste medlemsstater, men der er store forskelle på den måde, hvorpå de er oprettet, deres effektivitet og omfanget af producenternes ansvar. Reglerne vedrørende udvidet producentansvar fastlagt i direktiv 2008/98/EF bør derfor finde anvendelse på ordninger for udvidet producentansvar for producenter af emballage.
- (21) Med henblik på at fremme forebyggelse af emballageaffald, mindske dets miljøpåvirkninger og fremme genanvendelsesmaterialer af høj kvalitet, samtidig med at det indre markedes funktionsevne sikres, handelshindringer undgås og forvriddning og begrænsning af konkurrencen i Unionen undgås, bør de væsentlige krav i direktiv 94/62/EF og bilag II dertil gennemgås og om nødvendigt ændres for at styrke kravene med sigte på at fremme design til genbrug og emballagegenanvendelse af høj kvalitet.
- (22) Data rapporteret af medlemsstaterne er afgørende for, at Kommissionen kan vurdere, hvorvidt medlemsstaterne overholder EU-retten om affald. Dataenes kvalitet, pålidelighed og

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).

sammenlignelighed bør forbedres ved at indføre et enkelt kontaktpunkt for alle affaldsrelaterede data, ophæve forældede rapporteringskrav, gennemføre benchmarking af nationale rapporteringsmetoder og indføre en rapport om validering af datakvaliteten.

- (23) De gennemførelsesrapporter, som medlemsstaterne har udarbejdet hvert tredje år, har ikke vist sig at være et effektivt redskab til at verificere overholdelsen eller sikre en god gennemførelse og skaber unødige administrative byrder. Bestemmelser, som pålægger medlemsstaterne at udarbejde sådanne rapporter, bør derfor ophæves. I stedet bør overvågningen udelukkende være baseret på de data, som medlemsstaterne hvert år rapporterer til Kommissionen.
- (24) Pålidelig rapportering af data om affaldshåndtering er altafgørende for en effektiv gennemførelse og sikring af, at medlemsstaternes data kan sammenlignes. Medlemsstaterne bør derfor ved rapporteringen om overholdelse af målene fastsat i direktiv 94/62/EF, og som ændret ved nærværende direktiv, anvende de seneste regler, der er udviklet af Kommissionen og metoder, der er udviklet af de respektive nationale kompetente myndigheder med ansvar for gennemførelse af dette direktiv.
- (25) For at supplere eller ændre direktiv 94/62/EF bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), for så vidt angår nævnte direktivs artikel 11, stk. 3, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, som ændret ved nærværende direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁸. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (26) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af direktiv 94/62/EF bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår nævnte direktivs artikel 5, stk. 4, artikel 6a, stk. 9, artikel 12, stk. 3d, og artikel 19, stk. 1, som ændret ved nærværende direktiv. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁹.
- (27) Målene for dette direktiv, nemlig på den ene side at forebygge alle miljøpåvirkninger af emballage og emballageaffald eller mindske sådanne påvirkninger og således sikre et højere miljøbeskyttelsesniveau og på den anden side at sikre det indre markeds funktion og undgå handelshindringer og forvriddning og begrænsning af konkurrencen i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men

⁸ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

kan på grund af foranstaltningernes omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(28) Direktiv 94/62/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(29) Ifølge den interinstitutionelle aftale af 28. november 2001 om en mere systematisk omarbejdning af retsakter¹⁰ er omarbejdningsteknikken som et velegnet middel til permanent og generelt at sikre EU-lovgivningens læsbarhed, idet den modvirker, at der udarbejdes en lang række isolerede ændringsretsakter, der ofte gør retsreglerne vanskelige at forstå. Derudover bekræftede de tre institutioner i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning, at de havde forpligtet sig til hyppigere at anvende den lovgivningsmæssige omarbejdningsteknik til ændring af gældende lovgivning. I betragtning af, at direktiv 94/62/EF allerede er blevet ændret seks gange, ville det være hensigtsmæssigt at omarbejde direktiv 94/62/EF i nær fremtid.

(30) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹¹ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Direktiv om emballage og emballageaffald (inkl. rettelser fra 2018)

Rettelser
01.05.2004

Artikel 1 – Formål

1. Formålet med dette direktiv er at harmonisere medlemsstaternes foranstaltninger i forbindelse med håndtering af emballage og emballageaffald for på den ene side at forebygge og mindske miljøbelastningen herfra i samtlige medlemsstater samt i tredjelande og derved sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau, og for på den anden side at garantere det indre markeds funktion og undgå handelshindringer og forvriddning og begrænsning af konkurrencen i Fællesskabet.
2. I den forbindelse fastsætter direktivet foranstaltninger rettet mod, som første prioritet, forebyggelse af produktion af emballageaffald, og, som andre grundlæggende principper, genbrug af emballage,

¹⁰ EFT C 77 af 28.3.2002, s. 1.

¹¹ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

genanvendelse og andre former for nyttiggørelse af emballageaffald samt, som følge heraf, reduktion af den endelige bortskaffelse af sådant affald med det formål at bidrage til omstillingen til en cirkulær økonomi.

Artikel 2 - Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på al emballage, der markedsføres i Fællesskabet, og alt emballageaffald, uanset om det anvendes i, eller stammer fra industri-, handels-, kontor-, værksteds-, service-, husholdnings- eller andre sektorer, og uanset hvilke materialer der er anvendt.
2. Dette direktiv indskrænker ikke de bestående kvalitetskrav til emballage, herunder kravene til sikkerhed, beskyttelse af sundhed og hygiejne i forbindelse med de emballerede produkter eller de eksisterende krav vedrørende transport, eller bestemmelserne i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald¹².

Artikel 3 – Definitioner

I dette direktiv forstås ved

1. »emballage«: alle produkter af hvilken som helst art og materiale, som anvendes til pakning, beskyttelse, håndtering, levering fra producenten til brugeren eller forbrugeren og præsentation af varer, det være sig råvarer eller forarbejdede varer. Alle engangsartikler, der anvendes til samme formål, skal tilsvarende betragtes som emballage.

Emballage omfatter kun:

- a) »salgsemballage eller primæremballage«, dvs. emballage udformet på en sådan måde, at den på salgsstedet udgør en salgsenhed for den endelige bruger eller forbruger
- b) »multipak eller sekundær emballage«, dvs. emballage udformet på en sådan måde, at den på salgsstedet udgør en samling af et vist antal salgsenheder, uanset om den sælges som sådan til den endelige bruger eller forbruger, eller om den kun bruges til at fylde hylderne på salgsstedet; den kan fjernes fra varen, uden at dette ændrer varens egenskaber
- c) »transportemballage eller tertiær emballage«, dvs. emballage udformet på en sådan måde, at håndtering og transport af et antal salgsenheder eller multipak-emballager gøres lettere, så skader forårsaget af fysisk håndtering eller transport kan undgås. Transportemballage omfatter ikke vej-, jernbane-, skibs- og luftfragtcontainere

Definitionen på 'emballage' baseres yderligere på nedenstående kriterier. Eksemplerne i bilag I illustrerer anvendelsen af disse kriterier.

- i. Artikler betragtes som emballage, hvis de lever op til ovennævnte definition uden hensyntagen til andre funktioner, som emballagen også måtte have, medmindre artiklen udgør en integrerende del af et varigt produkt, som er nødvendig for at indeholde, støtte eller bevare

¹² EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 20.

dette produkt i hele dets levetid, og alle elementer er bestemt til anvendelse, forbrug eller bortskaffelse sammen.

- ii. Artikler, der er udformet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet, og engangsartikler, der sælges påfyldt, eller som er udformet og beregnet på at blive påfyldt på salgsstedet, betragtes som emballage, forudsat at de opfylder en emballagefunktion.
 - iii. Emballagekomponenter og hjælpeelementer, der er integreret i emballagen, betragtes som en del af den emballage, de er integreret i. Hjælpelementer, der er vedhængt produktet direkte eller på anden måde anbragt på produktet, og som opfylder en emballagefunktion, betragtes som emballage, medmindre de udgør en integrerende del af dette produkt, og alle elementer er bestemt til forbrug eller bortskaffelse sammen.
- 1a. »plast«: en polymer som omhandlet i artikel 3, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006¹³, der kan være tilsat tilsætningsstoffer eller andre stoffer, og som kan fungere som strukturel hovedbestanddel i bæreposer
- 1b. »plastbæreposer«: bæreposer med eller uden hank fremstillet af plast, som udleveres til forbrugere på salgsstedet for varer eller produkter
- 1c. »letvægtsplastbæreposer«: plastbæreposer med en vægtykkelse på mindre end 50 mikron
- 1d. »meget lette plastbæreposer«: plastbæreposer med en vægtykkelse på mindre end 15 mikron, der er nødvendige af hygiejnehensyn, eller som anvendes som primæremballage til fødevarer i løs vægt, når dette bidrager til at forebygge fødevarespild
- 1e. »oxo-nedbrydelige plastbæreposer«: plastbæreposer fremstillet af plastmaterialer, der indeholder tilsætningsstoffer, som forårsager opdeling af plastmateriale til mikrofragmenter
2. »emballageaffald«: enhver emballage eller ethvert emballagemateriale, der er omfattet af definitionen på affald fastlagt i artikel 3 i direktiv 2008/98/EF, bortset fra spildprodukter fra produktion
- 2a. »genbrugsemballage«: emballage, som er blevet udtænkt, udformet og bragt i omsætning med henblik på i sin levetid at gennemgå et antal ture eller cyklusser ved at blive genpåfyldt eller genbrugt til det samme formål, som den blev udtænkt til

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF ([EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1](#)).

- 2b. »kompositemballage«: emballage, der består af to eller flere lag af forskellige materialer, der ikke kan adskilles ved håndkraft og udgør en enkelt integreret enhed bestående af en indvendig beholder og en ydre skal, der fyldes, opbevares, transporteres og tømmes som sådan
- 2c. definitionerne af »affald«, »affaldshåndtering«, »indsamling«, »særskilt indsamling«, »forebyggelse«, »genbrug«, »behandling«, »nyttiggørelse«, »genanvendelse«, »bortskaffelse« og »ordning for udvidet producentansvar« i artikel 3 i direktiv 2008/98/EF finder anvendelse.«
3. Udgået
4. Udgået
5. Udgået
6. Udgået
7. Udgået
8. Udgået
9. Udgået
10. Udgået
11. »økonomiske beslutningstagere«: i forbindelse med emballage, leverandører af emballagematerialer, emballageproducenter og -omdannelsesvirksomheder, påfyldningsvirksomheder og emballagebrugere, -importører, -forhandlere og -distributører, offentlige myndigheder og offentligretlige organisationer
12. »frivillig aftale«: formel aftale mellem medlemsstatens kompetente myndigheder og de berørte erhvervssektorer; den skal stå åben for alle de parter, der ønsker at underkaste sig aftalens betingelser med henblik på at få gennemført direktivets mål.

Artikel 4 - Forebyggelse

1. Ud over de forebyggende foranstaltninger, som iværksættes i overensstemmelse med artikel 9, sikrer medlemsstaterne, at der bliver iværksat andre forebyggende foranstaltninger med henblik på at forebygge produktion af emballageaffald og minimere emballages miljøpåvirkning.

Sådanne andre forebyggende foranstaltninger kan bestå af nationale programmer, incitamenter via ordninger for udvidet producentansvar til minimering af emballages miljøpåvirkning eller tilsvarende foranstaltninger, der, hvis det er relevant, iværksættes i samråd med økonomiske operatører og forbruger- og miljøorganisationer, og som tager sigte på at samle og udnytte de forskellige initiativer på forebyggelsesområdet, der tages i medlemsstaterne.

Medlemsstaterne gør brug af økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger for at give incitamenter til at anvende affaldshierarkiet, såsom dem i bilag IVa til direktiv 2008/98/EF eller andre hensigtsmæssige instrumenter og foranstaltninger.

- 1a. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger med henblik på at opnå en varig reduktion af forbruget af letvægtsplastbæreposer på deres område.

Disse foranstaltninger kan omfatte anvendelse af nationale reduktionsmål, opretholdelse eller indførelse af økonomiske instrumenter såvel som markedsføringsrestriktioner som en undtagelse fra artikel 18, forudsat at disse restriktioner er forholdsmæssige og ikkediskriminerende.

Sådanne foranstaltninger kan variere afhængigt af miljøbelastningen fra letvægtsplastbæreposer, når de nyttiggøres eller bortskaffes, deres komposteringssegenskaber, deres holdbarhed eller den specifikke tilsigtede brug heraf.

Medlemsstaternes foranstaltninger skal omfatte en af følgende foranstaltninger eller dem begge:

- a) indførelse af foranstaltninger, der sikrer, at det årlige forbrugsniveau ikke overstiger 90 letvægtsplastbæreposer pr. person senest den 31. december 2019 og 40 letvægtsplastbæreposer pr. person senest den 31. december 2025, eller tilsvarende mål fastsat i vægt. Meget lette plastbæreposer kan udelukkes fra de nationale forbrugsmål
- b) indførelse af instrumenter, der sikrer, at letvægtsplastbæreposer senest den 31. december 2018 ikke udleveres gratis på salgssteder for varer eller produkter, medmindre der indføres lige så effektive instrumenter. Meget lette plastbæreposer kan udelukkes fra disse foranstaltninger.

Medlemsstaterne rapporterer fra den 27. maj 2018 om det årlige forbrug af letvægtsplastbæreposer, når de leverer data om emballage- og emballageaffald til Kommissionen i henhold til artikel 12.

Kommissionen vedtager senest den 27. maj 2016 en gennemførelsesretsakt om metoden til beregning af det årlige forbrug af letvægtsplastbæreposer pr. person og om tilpasning af de rapporteringsskemaer, der er vedtaget i henhold til artikel 12, stk. 3. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 21, stk. 2.

- 1b. Medlemsstaterne kan træffe foranstaltninger såsom økonomiske instrumenter og nationale reduktionsmål for så vidt angår alle former for plastbæreposer, uanset deres vægtykkelse, jf. dog artikel 15.
- 1c. Kommissionen og medlemsstaterne tilskynder mindst i løbet af det første år efter den 27. november 2016 aktivt til offentlige oplysnings- og opmærksomhedskampagner om den skadelige miljøbelastning af et usædvanligt stort forbrug af letvægtsplastbæreposer.
2. Kommissionen bidrager til at fremme forebyggelse ved at tilskynde til udarbejdelse af egnede europæiske standarder i overensstemmelse med artikel 10. Målet med disse standarder er at begrænse emballagens miljøindvirkninger mest muligt i overensstemmelse med artikel 9 og 10.
3. Udgået

Artikel 5 - Genbrug

1. I overensstemmelse med affaldshierarkiet fastlagt i artikel 4 i direktiv 2008/98/EF træffer medlemsstaterne foranstaltninger til at tilskynde til en forøgelse af andelen af genbrugsemballage, der bringes i omsætning, og af systemer til genbrug af emballage på en miljømæssigt forsvarlig måde og i overensstemmelse med traktaten uden at gå på kompromis med fødevarehygiejnen og forbrugernes sikkerhed. Sådanne foranstaltninger kan blandt andet omfatte:
 - a) benyttelsen af returpantssystemer
 - b) fastsættelsen af kvalitative eller kvantitative mål
 - c) brugen af økonomiske incitamenter
 - d) fastlæggelse af en minimumsprocentdel af genbrugsemballage, som bringes i omsætning hvert år for hver emballagestrøm.
2. En medlemsstat kan beslutte at nå et justeret niveau for de mål, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), i et givent år ved at tage hensyn til den gennemsnitlige andel i de foregående tre år af genbrugssalgsemballage, der er bragt i omsætning for første gang og er genbrugt som en del af et system til genbrug af emballage.

Det justerede niveau beregnes ved at fratække:

- a) fra målene fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f) og h), den i første afsnit af dette stykke omhandlede andel af genbrugssalgsemballage af al salgsemballage, der er bragt i omsætning, og
- b) fra målene fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra g) og i), den i første afsnit af dette stykke omhandlede andel af genbrugssalgsemballage, bestående af de respektive emballagematerialer, af al salgsemballage bestående af det pågældende materiale, der er bragt i omsætning.

Der må højst tages fem procentpoint af en sådan andel i betragtning ved beregningen af det respektive justerede målniveau.

3. En medlemsstat kan tage de mængder træemballage, som reparerer med henblik på genbrug, i betragtning ved beregningen af de mål, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f), litra g), nr. ii), litra h) og litra i), nr. ii).
4. Med henblik på at sikre ens betingelser for anvendelse af denne artikels stk. 2 og 3 vedtager Kommissionen senest den 31. marts 2019 gennemførelsesretsakter vedrørende fastlæggelse af regler for beregning, verificering og rapportering af data og for beregning af målene i henhold til denne artikels stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 21, stk. 2.
5. Senest den 31. december 2024 undersøger Kommissionen data om genbrugsemballage, der leveres af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 12 og bilag III, med henblik på at overveje muligheden for at fastsætte kvantitative mål for genbrug af emballage, herunder beregningsregler, og eventuelle yderligere foranstaltninger til fremme af genbrug af emballage. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag

Artikel 6 – Nyttiggørelse og genanvendelse

1. For at efterkomme dette direktivs målsætninger træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at nå følgende mål på hele deres område:
 - a) senest den 30. juni 2001 skal mindst 50 vægtprocent og højst 65 vægtprocent af emballageaffaldet nyttiggøres eller forbrændes i affaldsforbrændingsanlæg med energiudnyttelse
 - b) senest den 31. december 2008 skal mindst 60 vægtprocent af emballageaffaldet nyttiggøres eller forbrændes i affaldsforbrændingsanlæg med energiudnyttelse
 - c) senest den 30. juni 2001 skal mindst 25 vægtprocent og højst 45 vægtprocent af samtlige de emballagematerialer, der indgår i emballageaffaldet, genanvendes med mindst 15 vægtprocent for hvert emballagemateriale
 - d) senest den 31. december 2008 skal mindst 55 vægtprocent og højst 80 vægtprocent af emballageaffaldet genanvendes
 - e) senest den 31. december 2008 skal følgende minimumsgenanvendelsesmål for materialer, der indgår i emballageaffaldet, nås:
 - i. 60 vægtprocent for glas
 - ii. 60 vægtprocent for papir og pap
 - iii. 50 vægtprocent for metal
 - iv. 22,5 vægtprocent for plast, heri medregnes kun materiale, der genanvendes som plast
 - v. 15 vægtprocent for træ.

- f) senest den 31. december 2025 skal mindst 65 vægtprocent af alt emballageaffald genanvendes
- g) senest den 31. december 2025 skal følgende minimumsmål (i vægtprocent) for genanvendelse opfyldes for følgende specifikke materialer, der indgår i emballageaffaldet:
 - i. 50 % af plast
 - ii. 25 % af træ
 - iii. 70 % af jernholdige metaller
 - iv. 50 % af aluminium
 - v. 70 % af glas
 - vi. 75 % af papir og pap
- h) senest den 31. december 2030 skal mindst 70 vægtprocent af alt emballageaffald genanvendes
- i) senest den 31. december 2030 skal følgende minimumsmål (i vægtprocent) for genanvendelse opfyldes for følgende specifikke materialer, der indgår i emballageaffaldet:
 - i. 55 % af plast
 - ii. ii) 30 % af træ
 - iii. iii) 80 % af jernholdige metaller
 - iv. iv) 60 % af aluminium
 - v. v) 75 % af glas
 - vi. vi) 85 % af papir og pap

1a. Uden at det berører stk. 1, litra f) og h), kan en medlemsstat udsætte fristerne for opfyldelsen af de mål, der er omhandlet i stk. 1, litra g), nr. i)-vi), og litra i), nr. i)-v), med op til fem år på følgende betingelser:

- a) undtagelsen er begrænset til et maksimum på 15 procentpoint fra et enkelt mål eller delt mellem to mål
- b) som følge af undtagelsen må genanvendelsesandelen for et enkelt mål ikke blive reduceret til under 30 %
- c) som følge af undtagelsen må genanvendelsesandelen for et enkelt mål, der er omhandlet i stk. 1, litra g), nr. v) og vi), og litra i), nr. v) og vi), ikke blive reduceret til under 60 %, og
- d) senest 24 måneder før den pågældende frist, der er fastlagt i hhv. denne artikels stk. 1, litra g) eller i), underretter medlemsstaten Kommissionen om sin hensigt om at udsætte den pågældende frist og indgiver en gennemførelsesplan i overensstemmelse med bilag IV til nærværende direktiv. Medlemsstaterne kan kombinere denne plan med en gennemførelsesplan, der er indgivet i henhold til artikel 11, stk. 3, litra b), i direktiv 2008/98/EF.

1b. Inden for tre måneder efter modtagelse af den gennemførelsesplan, der er forelagt i henhold til stk. 1a, litra d), kan Kommissionen anmode en medlemsstat om at revidere denne plan, såfremt Kommissionen finder, at planen ikke opfylder kravene fastsat i bilag IV. Den pågældende medlemsstat forelægger en revideret plan inden for tre måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning.

1c. Senest den 31. december 2024 reviderer Kommissionen de mål, der er fastlagt i stk. 1, litra h) og i), med henblik på at opretholde eller, hvis det er relevant, forhøje dem. Med henblik herpå forelægger

Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

2. Udgået
3. Udgået
4. Medlemsstaterne tilskynder industrien til ved fremstilling af emballage og andre produkter at bruge materialer, der stammer fra genanvendt emballageaffald, hvis dette er hensigtsmæssigt; det kan ske ved at
 - a) forbedre markedsforholdene for sådanne materialer
 - b) revidere eksisterende bestemmelser, der hindrer sådanne materialers anvendelse.
5. Udgået
6. De foranstaltninger og mål, der er nævnt i stk. 1, offentliggøres af medlemsstaterne og gøres til genstand for en oplysningskampagne, der er rettet mod såvel offentligheden som de økonomiske aktører.
7. Grækenland, Irland og Portugal kan på grund af deres specifikke situation, dvs. henholdsvis et stort antal småøer, forekomsten af landdistrikter og bjergområder og det nuværende lave emballageforbrug, beslutte
 - a) senest den 30. juni 2001 at nå lavere mål end dem, der fastsat i stk. 1, litra a) og c), men de skal nå op på mindst 25 % nyttiggørelse eller forbrænding i affaldsforbrændingsanlæg med energiudnyttelse
 - b) samtidig at forlænge fristen for at nå målene i stk. 1, litra a) og c), dog højst indtil den 31. december 2005
 - c) at forlænge fristen for at nå målene i stk. 1, litra b), d) og e), indtil et tidspunkt, de finder hensigtsmæssigt, dog senest indtil den 31. december 2011.
8. Udgået
9. Udgået
10. Medlemsstater, der allerede har vedtaget eller planlægger at vedtage programmer, der går videre end maksimumsmålene i stk. 1, og som har tilstrækkelig kapacitet til genanvendelse og nyttiggørelse, kan

forfølge disse mål med henblik på at nå et højt miljøbeskyttelsesniveau, såfremt de pågældende foranstaltninger hverken giver anledning til forvridninger på det indre marked eller er til hinder for, at andre medlemsstater efterlever dette direktiv. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne foranstaltninger. Kommissionen bekræfter disse foranstaltninger efter sammen med medlemsstaterne at have forviset sig om, at de er forenelige med ovenstående betragtninger, og at de ikke udgør et vilkårligt middel til diskrimination eller en skjult handelshindring mellem medlemsstaterne.

11. Medlemsstater, der er tiltrådt Den Europæiske Union i medfør af tiltrædelsestraktaten af 16. april 2003, kan udsætte opfyldelsen af de i stk. 1, litra b), d) og e), fastsatte mål indtil en dato efter eget valg, dog senest den 31. december 2012 for Tjekkiet, Estlands, Cyperns, Litauens, Ungarns, Sloveniens og Slovakiet vedkommende, den 31. december 2013 for Maltas vedkommende, den 31. december 2014 for Polens vedkommende og den 31. december 2015 for Letlands vedkommende.

Artikel 6a - Regler for beregning af, om målene er opfyldt

1. Med henblik på beregning af, om målene fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), er opfyldt, gælder følgende:
 - a) medlemsstaterne beregner vægten af emballageaffald, der er produceret og genanvendt i et givent kalenderår. Emballageaffald, der produceres i en medlemsstat, kan anses for at være lig med den mængde emballage, der bringes på markedet inden for samme år i den pågældende medlemsstat
 - b) vægten af genanvendt emballageaffald beregnes som vægten af den emballage, som er blevet til affald, der — efter at være blevet underkastet enhver nødvendig kontrol, sortering og andre forberedende foranstaltninger for at fjerne de affaldsmaterialer, der ikke er ønskede i den efterfølgende oparbejdning, og sikre genanvendelse af høj kvalitet — bringes ind i genanvendelsesprocessen, hvorved affaldsmaterialer rent faktisk oparbejdes til produkter, materialer eller stoffer.
2. Med henblik på stk. 1, litra a), skal vægten af genanvendt emballageaffald måles, når affaldet bringes ind i genanvendelsesprocessen.

Som en undtagelse fra første afsnit kan vægten af det genanvendte emballageaffald måles ved outputtet fra enhver sorteringsoperation, forudsat at:

- a) dette outputaffald genanvendes efterfølgende
- b) vægten af materialer eller stoffer, der fjernes ved yderligere operationer forud for genanvendelsesprocessen og ikke genanvendes efterfølgende, ikke indgår i vægten af det affald, der rapporteres som genanvendt.

3. Medlemsstaterne indfører et effektivt system for kvalitetskontrol og sporing af emballageaffald for at sikre, at betingelserne fastlagt i nærværende artikels stk. 1, litra a), og i nærværende artikels stk. 2, litra a) og b), opfyldes. For at sikre pålideligheden og nøjagtigheden af de data, der er indsamlet om genanvendt emballageaffald, kan systemet bestå af elektroniske registre, der oprettes i henhold til artikel 35, stk. 4, i direktiv 2008/98/EF, tekniske specifikationer for kvalitetskravene til sorteret affald, eller gennemsnitlige tabsandele for sorteret affald for henholdsvis forskellige affaldstyper og forskellige affaldshåndteringspraksisser. Gennemsnitlige tabsandele må kun anvendes i de tilfælde, hvor pålidelige data ikke kan opnås på anden måde, og beregnes på grundlag af de beregningsregler, der fastsættes i den delegerede retsakt, som vedtages i henhold til artikel 11a, stk. 10, i direktiv 2008/98/EF.
4. Med henblik på beregningen af om de mål, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), er opfyldt, kan mængden af bionedbrydeligt emballageaffald, der undergår aerob eller anaerob behandling, regnes med som genanvendt, forudsat at denne behandling fører til dannelse af kompost, digestat eller andet output med en tilsvarende mængde genanvendt indhold i forhold til input, som skal anvendes som et genanvendt produkt, materiale eller stof. Hvis outputtet anvendes på jord, kan medlemsstater kun anse det som genanvendt, hvis denne anvendelse er til gavn for landbruget eller skaber miljømæssige forbedringer.
5. Den mængde emballageaffaldsmaterialer, der er ophørt med at være affald som følge af en forberedende proces forud for oparbejdningsprocessen, kan medregnes som genanvendt, forudsat disse materialer er bestemt til efterfølgende oparbejdning til produkter, materialer eller stoffer, der skal anvendes til det oprindelige formål eller andre formål. Materialer, som er ophørt med at være affald, der skal anvendes som brændsel eller andre midler til energifremstilling, eller som skal forbrændes, anvendes til opfyldning eller deponeres, regnes derimod ikke med som bidrag til opfyldelse af genanvendelsesmålene.
6. Med henblik på beregningen af, om målene fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), er opfyldt, kan medlemsstaterne medregne genanvendelse af metaller, der er blevet udskilt efter forbrænding af affald, i forhold til den andel af emballageaffald, som forbrændes, forudsat at de genanvendte metaller opfylder bestemte kvalitetskriterier fastlagt i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i medfør af artikel 11a, stk. 9, i direktiv 2008/98/EF.
7. Emballageaffald, der overføres til en anden medlemsstat for at blive genanvendt i den pågældende medlemsstat, må kun regnes med i opfyldelsen af de mål, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), af den medlemsstat, hvor emballageaffaldet blev indsamlet.
8. Emballageaffald, der eksporteres fra Unionen, regnes kun med i opfyldelsen af de mål, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, i dette direktiv af den medlemsstat, hvor emballageaffaldet blev indsamlet, såfremt kravene i nærværende artikels stk. 3 er opfyldt, og hvis eksportøren i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006¹⁴ kan forelægge bevis for, at eksporten af affald

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald ([EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1](#))

opfylder kravene i nævnte forordning, og at behandlingen af emballageaffaldet uden for Unionen har fundet sted under forhold, der i det store hele svarer til kravene i den relevante EU-miljøret.

9. Med henblik på at sikre ens betingelser for anvendelsen af nærværende artikels stk. 1-5 vedtager Kommissionen senest den 31. marts 2019 gennemførelsesretsakter, der fastsætter regler for beregning, verificering og rapportering af data, navnlig for så vidt angår vægten af det emballageaffald, der er produceret. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 21, stk. 2.

Artikel 6b - Rapport om tidlig varsling

1. Kommissionen udarbejder i samarbejde med Det Europæiske Miljøagentur rapporter om fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de mål, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), senest tre år før hver frist, der er fastlagt deri.
2. Rapporterne omhandlet i stk. 1 skal omfatte følgende:
 - a) et skøn over, hvorvidt de enkelte medlemsstater har opfyldt målene
 - b) en liste over medlemsstater, som er i fare for ikke at kunne opfylde målene inden for de pågældende frister, ledsaget af egnede henstillinger rettet til de berørte medlemsstater
 - c) eksempler på bedste praksis, som anvendes i hele Unionen, og som kan give vejledning i at gøre fremskridt hen imod opfyldelse af målene.

Artikel 7 - Retur-, indsamlings- og nyttiggørelsesystemer

1. Med henblik på at opfylde målsætningerne fastlagt i dette direktiv træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til, at der indføres systemer til sikring af følgende:
 - a) returnering og/eller indsamling af brugt emballage og/eller emballageaffald fra forbrugeren, fra en anden endelig bruger eller fra affaldsstrømmen med henblik på at kanalisere den brugte emballage eller emballageaffaldet til de mest hensigtsmæssige affaldshåndteringsalternativer
 - b) genbrug eller nyttiggørelse, herunder genanvendelse af indsamlet emballage og/eller emballageaffald.

Disse systemer skal være åbne for deltagelse af erhvervsdrivende i de berørte sektorer og for deltagelse af de kompetente offentlige myndigheder. De skal også gælde for importerede produkter på ikke-diskriminerende betingelser, herunder med hensyn til de nærmere regler for adgang til systemerne og eventuelle afgifter herfor, og de skal udformes på en sådan måde, at handelshindringer og konkurrenceforvriddning undgås i overensstemmelse med traktaten.

2. Medlemsstaterne sikrer, at der senest den 31. december 2024 oprettes ordninger for udvidet producentansvar for al emballage i overensstemmelse med artikel 8 og 8a i direktiv 2008/98/EF.
3. De i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger indgår i en politik, der omfatter al emballage og alt emballageaffald, og skal navnlig tage hensyn til krav vedrørende beskyttelse af miljøet og forbrugersundhed, -sikkerhed og -hygiejne, beskyttelse af de emballerede varers og de anvendte materialers kvalitet, ægthed og tekniske egenskaber såvel som beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret.
4. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til fremme af genanvendelse af høj kvalitet af emballageaffald og til opfyldelse af de nødvendige kvalitetsnormer for de relevante genanvendelsessektorer. Med henblik herpå finder artikel 11, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF anvendelse på emballageaffald, herunder fra kompositemballage.

Artikel 8 – Mærknings- og identifikationsordning

1. Rådet træffer, på traktatens betingelser senest to år efter dette direktivs ikrafttræden, afgørelse om mærkning af emballage.
2. For at fremme indsamling, genbrug og nyttiggørelse, herunder genanvendelse, angives det på emballagen med henblik på identifikation og klassificering i den berørte industri, hvad emballagematerialet/-materialerne består af, på grundlag af Kommissionens beslutning 97/129/EF¹⁵.
3. Mærkningen påføres selve emballagen eller etiketten. Den skal være umiddelbart synlig og let læselig. Mærkningen skal have en passende varighed og holdbarhed, også efter emballagens åbning.

Artikel 8a – Specifikke foranstaltninger vedrørende bionedbrydelige og komposterbare plastbæreposer

Kommissionen vedtager senest den 27. maj 2017 en gennemførelsesretsakt om fastsættelse af specifikationer for etiketter eller mærker for at sikre anerkendelse af bionedbrydelige og komposterbare plastbæreposer i hele Unionen og for at give forbrugerne korrekte oplysninger om sådanne posers komposteringssegenskaber. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 21, stk. 2.

Senest 18 måneder efter vedtagelsen af denne gennemførelsesretsakt sikrer medlemsstaterne, at bionedbrydelige og komposterbare plastbæreposer er mærket i overensstemmelse med de specifikationer, der er fastsat i gennemførelsesretsakten.

¹⁵ EFT L 50 af 20.2.1997, s. 28.

Artikel 9 – Væsentlige krav

1. Tre år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden sørger medlemsstaterne for, at emballage kun markedsføres, hvis den opfylder alle væsentlige krav i dette direktiv, herunder bilag II.
2. Medlemsstaterne formoder fra datoen i artikel 22, stk. 1, at alle væsentlige krav i dette direktiv, herunder bilag II, er opfyldt for emballage, som er i overensstemmelse med
 - a) de relevante harmoniserede standarder, hvis referencenumre er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Medlemsstaterne offentliggør referencenumrene på de nationale standarder, der gennemfører de harmoniserede standarder
 - b) de nedenfor i stk. 3 omhandlede relevante nationale standarder, hvis der ikke findes harmoniserede standarder på de områder, der er omfattet af disse standarder.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale standarder, jf. stk. 2, litra b), som de anser for at være i overensstemmelse med de væsentlige krav, denne artikel henviser til. Kommissionen sender straks teksten til disse standarder til de øvrige medlemsstater.

Medlemsstaterne offentliggør referencerne for disse standarder. Kommissionen sørger for, at de offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

4. Hvis en medlemsstat eller Kommissionen finder, at de i stk. 2 omhandlede standarder ikke fuldt ud opfylder de i stk. 1 omhandlede væsentlige krav, indbringer Kommissionen eller den pågældende medlemsstat sagen for det udvalg, der er nedsat ved direktiv 83/189/EØF med angivelse af grundene hertil. Udvalget afgiver udtalelse herom hurtigst muligt.

På grundlag af udtalelsen meddeler Kommissionen medlemsstaterne, om det er nødvendigt at trække de pågældende standarder tilbage fra de i stk. 2 og 3 nævnte offentliggørelser.

5. Senest den 31. december 2020 undersøger Kommissionen, om det er muligt at skærpe væsentlige krav med henblik på bl.a. at forbedre design til genbrug og fremme genanvendelse af høj kvalitet samt at styrke håndhævelsen heraf. Med henblik herpå forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet, i givet fald ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag.

Artikel 10 - Standardisering

Kommissionen fremmer i fornødent omfang udarbejdelsen af europæiske standarder i forbindelse med de væsentlige krav, som er omhandlet i bilag II.

Kommissionen fremmer især udarbejdelsen af europæiske standarder i forbindelse med:

- kriterier og metodologier for livscyklusanalyser af emballager
- metoder til måling og kontrol af indholdet af tungmetaller og andre farlige stoffer i emballagen og udslippet heraf til miljøet fra emballager og emballageaffald
- kriterier for et minimumsindhold af genbrugsmaterialer i emballagen for passende typer af emballage
- kriterier for genvindingsmetoder
- kriterier for komposteringsmetoder og produceret kompost
- kriterier for mærkning af emballager.

Artikel 11 – Koncentrationerne af tungmetaller i emballage

1. Medlemsstaterne sørger for, at summen af koncentrationerne af bly, cadmium, kviksølv og hexavalent chrom i emballage eller emballagekomponenter ikke overskrider - 600 ppm på vægtbasis to år efter datoen i artikel 22, stk. 1 - 250 ppm på vægtbasis tre år efter datoen i artikel 22, stk. 1 - 100 ppm på vægtbasis fem år efter datoen i artikel 22, stk. 1.
2. Disse koncentrationsniveauer gælder ikke for emballager, der udelukkende er fremstillet af blykrystalglas som defineret i direktiv 69/493/EØF¹⁶ (1).
3. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte, under hvilke betingelser de i nærværende artikels stk. 1 nævnte koncentrationsniveauer ikke finder anvendelse på genanvendte materialer eller på produktcyklusser inden for en lukket og kontrolleret kæde, samt at fastsætte, hvilke typer emballage der er undtaget fra kravet fastlagt i nærværende artikels stk. 1, tredje led.

Artikel 12 - Informationssystemer og -rapportering

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at der oprettes harmoniserede databaser om emballage og emballageaffald, hvis dette ikke allerede er sket, som et bidrag til, at medlemsstaterne og Kommissionen kan overvåge gennemførelsen af dette direktivs mål.
2. De i stk. 1 omhandlede databaser skal omfatte de data, der er baseret på bilag III, og skal navnlig tilvejebringe oplysninger om de enkelte medlemsstaters emballage- og emballageaffaldsstrømmes omfang, karakteristika og udvikling, herunder oplysninger om giftigheden og farligheden af emballagemateriale og -komponenter, som er anvendt til fremstillingen heraf.

¹⁶ EFT nr. L 326 af 29. 12. 1969, s. 36.

3. Udgået

- 3a. Medlemsstaterne rapporterer for hvert kalenderår dataene vedrørende gennemførelsen af artikel 6, stk. 1, litra a)-i), og dataene vedrørende genbrugsemballage til Kommissionen.

De rapporterer dataene elektronisk senest 18 måneder efter udgangen af det rapporteringsår, for hvilket dataene er indsamlet. Dataene rapporteres i det format, der er fastlagt af Kommissionen på grundlag af bilag III i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3d.

Den første rapporteringsperiode vedrørende de mål, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra f)-i), og dataene vedrørende genbrugsemballage begynder i det første hele kalenderår efter vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, som fastsætter formatet, jf. nærværende artikels stk. 3d, og den skal dække dataene for denne rapporteringsperiode.

- 3b. Dataene, som medlemsstater rapporterer i henhold til denne artikel, ledsages af en kvalitetskontrolrapport og en rapport om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 6a, stk. 3 og 8, herunder med detaljerede oplysninger om gennemsnitlige tabsandele, hvor det er relevant.

- 3c. Kommissionen gennemgår de data, som rapporteres i overensstemmelse med denne artikel, og offentliggør en rapport om resultaterne af sin gennemgang. I rapporten vurderes tilrettelæggelsen af dataindsamlingen, datakilder og den metode, der anvendes i medlemsstaterne, samt dataenes fuldstændighed, pålidelighed, aktualitet og ensartethed. Vurderingen kan indeholde specifikke henstillinger til forbedringer. Rapporten udarbejdes efter medlemsstaternes første rapportering af data og derefter hvert fjerde år.

- 3d. Senest den 31. marts 2019 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, som fastlægger formatet for rapporteringen af data i henhold til nærværende artikels stk. 3a. Ved rapporteringen om gennemførelsen af dette direktivs artikel 6, stk. 1, litra a)-e), benytter medlemsstaterne det format, der er fastlagt i Kommissionens beslutning 2005/270/EF¹⁷ (*). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. nærværende direktivs artikel 21, stk. 2.

4. Medlemsstaterne tager hensyn til små og mellemstore virksomheders særlige problemer med at tilvejebringe detaljerede data.

5. Udgået

¹⁷ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2005/270/EF af 22. marts 2005 om fastlæggelse af de skemaer, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald skal benyttes i forbindelse med databasesystemet (EFT L 86, af 5.4.2005. s. 6).

6. Medlemsstaterne kræver af alle berørte erhvervsdrivende, at de forsyner de kompetente myndigheder med pålidelige data om deres sektor som krævet i denne artikel.

Artikel 13 – Oplysninger til emballagebrugerne

Medlemsstaterne træffer senest to år efter datoen i artikel 22, stk. 1, foranstaltninger til at sikre, at alle emballagebrugere, herunder især forbrugerne, får de nødvendige oplysninger om:

- de eksisterende retur-, indsamlings- og genanvendelsesordninger
- det bidrag, de selv kan yde til genbrug, genanvendelse og genvinding af emballage og af emballageaffald
- betydningen af de emballagemærkninger, der findes på markedet
- de relevante elementer i håndteringsplanerne for emballage og emballageaffald som omhandlet i artikel 14.

Medlemsstaterne fremmer desuden informations- og bevidstgørelseskampagner for forbrugerne.

Artikel 14 - Håndteringsplaner

I overensstemmelse med de i dette direktiv omhandlede mål og foranstaltninger indfører medlemsstaterne i de affaldshåndteringsplaner, der kræves i artikel 7 i direktiv 75/442/EØF et særligt kapitel om håndtering af emballage og emballageaffald, som omfatter de foranstaltninger, der skal træffes i henhold til artikel 4 og 5.

Artikel 15 – Økonomiske instrumenter

Rådet, som træffer afgørelse på grundlag af de relevante artikler i traktaten, vedtager økonomiske instrumenter for at fremme realiseringen af dette direktivs mål. Så længe der ikke findes sådanne foranstaltninger, kan medlemsstaterne i overensstemmelse med de principper, der gælder for Fællesskabets politik på miljøområdet, bl.a. princippet om at forureneren betaler, og under overholdelse af de forpligtelser, som følger af traktaten, vedtage foranstaltninger med henblik på realiseringen af disse mål.

Artikel 16 - Anmeldelse

1. Uden at dette indskrænker bestemmelserne i direktiv 83/189/EØF, skal medlemsstaterne meddele Kommissionen udkastene til de foranstaltninger, de agter at træffe inden for rammerne af dette direktiv, bortset fra foranstaltninger af fiskal karakter, men inklusive tekniske specifikationer i forbindelse med fiskale foranstaltninger, som skal tilskynde til at opfylde sådanne tekniske specifikationer, så Kommissionen kan gennemgå dem i lyset af de gældende bestemmelser; i sådanne tilfælde følger Kommissionen proceduren i ovennævnte direktiv.
2. Hvis den foreslåede foranstaltning også vedrører et teknisk spørgsmål som omhandlet i direktiv 83/189/EØF, kan den pågældende medlemsstat i forbindelse med den i nærværende direktiv fastsatte anmeldelsesprocedure angive, at anmeldelsen også gælder for direktiv 83/189/EØF.

Artikel 17

Udgået

Artikel 18 - Markedsføring

Medlemsstaterne må ikke forhindre, at emballage, der opfylder bestemmelserne i dette direktiv, markedsføres på deres område.

Artikel 19 – Tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling

1. Kommissionen vedtager de gennemførelsesretsakter, der er nødvendige for at tilpasse identifikationssystemet, jf. artikel 8, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, sjette led, til den videnskabelige og tekniske udvikling. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 21, stk. 2.
2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21a med henblik på ændring af de illustrative eksempler vedrørende definitionen af emballage angivet i bilag I

Artikel 20 – Specifikke foranstaltninger

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21a med henblik på i nødvendigt omfang at supplere dette direktiv, for at løse eventuelle vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af dette direktivs bestemmelser på navnlig inerte emballagematerialer, der bringes på markedet i meget små mængder (dvs. ca. 0,1 vægtprocent) i Unionen, primæremballager til medicinske anordninger og lægemidler, små emballager og luksusemballager

Artikel 20a – Rapportering om plastbæreposer

1. Kommissionen forelægger senest den 27. november 2021 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af effektiviteten af foranstaltningerne i artikel 4, stk. 1a, på EU-plan i forbindelse med bekæmpelse af henkastning af affald, ændring af forbrugernes adfærd og fremme af affaldsforebyggelse. Hvis vurderingen viser, at de indførte foranstaltninger ikke er effektive, undersøger Kommissionen, hvordan der på andre måder kan opnås en reduktion af forbruget af letvægtsplastbæreposer, herunder fastsættelse af realistiske og opnåelige mål på EU-plan, og forelægger om nødvendigt et lovgivningsmæssigt forslag.
2. Kommissionen forelægger senest den 27. maj 2017 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en undersøgelse af miljøbelastningen fra brugen af oxo-nedbrydelige plastbæreposer og forelægger om nødvendigt et lovgivningsforslag.

3. Kommissionen vurderer senest den 27. maj 2017 miljøbelastningen i et livscyklusperspektiv fra forskellige muligheder for at mindske forbruget af meget lette plastbæreposer og forelægger om nødvendigt et lovgivningsforslag

Artikel 21 - Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af det udvalg, der er nedsat ved artikel 39 i direktiv 2008/98/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁸ (*).
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 21a – Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastsatte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, stk. 3, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 4. juli 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 11, stk. 3, artikel 19, stk. 2, og artikel 20 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹⁹.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 3, artikel 19, stk. 2, og artikel 20, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og til Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ

Artikel 22 – Gennemførelse i national ret

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 1996. De underretter straks Kommissionen herom.
 2. Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.
 3. Medlemsstaterne underretter derudover Kommissionen om alle love og administrative bestemmelser, som de udsteder på områder, der er omfattet af dette direktiv.
- 3a. Forudsat at de mål, der er fastsat i artikel 4 og 6 nås, kan medlemsstaterne gennemføre bestemmelserne i artikel 4, stk. 1a, og artikel 7 ved hjælp af aftaler mellem de kompetente myndigheder og de berørte erhvervssektorer.
- Sådanne aftaler skal opfylde følgende krav:
- a) aftalerne skal kunne håndhæves
 - b) aftalerne skal indeholde mål og de tilsvarende frister
 - c) aftalerne skal offentliggøres i medlemsstaternes statstidende eller et officielt dokument, der er lige så tilgængeligt for offentligheden, og fremsendes til Kommissionen
 - d) der skal regelmæssigt føres tilsyn med, hvilke resultater der opnås, og de skal rapporteres til de kompetente myndigheder og Kommissionen og gøres offentligt tilgængelige på betingelser, der fastsættes i aftalerne

¹⁹ EUT L 123 af 12.5.2016, p. 1.

- e) de kompetente myndigheder skal sikre, at det undersøges, hvilke fremskridt der gøres i henhold til aftalerne
 - f) ved manglende overholdelse af en aftale gennemfører medlemsstaterne de relevante bestemmelser i dette direktiv ved love eller administrative bestemmelser.
4. Kravene til emballagefremstilling gælder under ingen omstændigheder for emballage, der anvendes til et givet produkt inden datoen for dette direktivs ikrafttræden.
5. Medlemsstaterne tillader i en periode på højst fem år fra tidspunktet for dette direktivs ikrafttræden, markedsføring af emballage, der er fremstillet fore dette tidspunkt, og som opfylder bestemmelserne i den nationale lovgivning.

Artikel 23

Direktiv 85/339/EØF ophæves fra datoen i artikel 22, stk. 1.

Artikel 24

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 25

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 1994

På Europa-Parlamentets vegne

K. HAENSCH Formand

På Rådets vegne K. KINKEL Formand

BILAG I - ILLUSTRATIVE EKSEMPLER PÅ KRITERIER I ARTIKEL 3, Nr. 1)

Illustrative eksempler på kriterium i)

Emballage

- Konfektæsker
- Cellofan omkring et cd-omslag
- Plastomslag til forsendelse af kataloger og magasiner (med indhold)
- Kageservietter af papir (med kage)
- Ruller, rør og tromler, som der er spolet et fleksibelt materiale rundt om (f.eks. plastfolie, aluminium eller papir), dog ikke ruller, rør og tromler, der indgår som en del af en produktionsmaskine og ikke benyttes til at præsentere et produkt som en salgsenhed
- Urtepotter, der udelukkende er beregnet til salg og transport af planter og ikke til at rumme planten i hele dennes liv
- Glasflasker til injektionsvæske
- Cd-spindler (der sælges med cd'er, men som ikke er beregnet til opbevaring af cd'er)

- Bøjler til tøj (der sælges med et klædningsstykke)
- Tændstikæsker
- Sterile barrieresystemer (omslag, bakker og materialer, der er nødvendige for at holde et produkt sterilt)
- Kapsler til drikkevarer (f.eks. kaffe, kakao og mælk), som er tomme efter brug
- Genopfyldelige stålfasker til forskellige slags gas, med undtagelse af ildslukkere

Ikke emballage

- Urtepotter, der er beregnet til at rumme en plante i hele dennes liv
- Værktøjskasser
- Teposer
- Voksskorper på ost
- Pølseskind
- Bøjler til tøj (der sælges separat)
- Kaffekapsler, folieposer til kaffe og kaffepuder af filterpapir, som smides væk sammen med det brugte kaffeprodukt
- Printerpatroner
- Cd, dvd- og video-omslag (der sælges sammen med en cd, dvd eller video)
- Cd-spindler (solgt uden indhold, beregnet til opbevaring af cd'erne)
- Opløselige poser til vaskemidler
- Gravlys (beholdere til stearinlys)
- Mekaniske kværne (integreret i en genopfyldelig beholder, f.eks. en genopfyldelig peberkværn)

Illustrative eksempler på kriterium ii)

Emballage, hvis den er udformet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet

- Papir- eller plastbæreposer
- Engangstallerkener og -kopper
- Plastfolie
- Madpakkeposer
- Aluminiumsfolie
- Plastfolie til rent tøj på vaskeri

Ikke emballage

- Rørepinde
- Engangsbestik
- Indpakningspapir (der sælges separat)
- Papirbageforme (uden indhold)
- Kageservietter af papir (uden kage)

Illustrative eksempler på kriterium iii)

Emballage

- Etiketter, der er hængt direkte på et produkt eller på anden måde anbragt herpå

Del af emballage

- Mascaraabørste, som er en del af beholderens lukkemekanisme
- Selvklæbende etiketter anbragt på en anden emballageartikel
- Hæfteklammer
- Plastbänderoler
- Doseringsanordning, som er en del af lukkemekanismen på en beholder til vaske- og rengøringsmidler
- Mekaniske kværne (integreret i en ikke-genopfyldelig beholder, der er fyldt med et produkt, f.eks. en peberkværn fyldt med peber)

Ikke emballage

- RFID-etiketter (til radiofrekvensidentifikation)«

BILAG II - VÆSENTLIGE KRAV TIL EMBALLAGES SAMMENSÆTNING OG MULIGHEDERNE FOR GENBRUG OG GENANVENDELSE, HERUNDER GENVINDING, AF EMBALLAGE

1. Krav til emballages fremstilling og sammensætning

- Emballage skal fremstilles på en sådan måde, at emballagens rumfang og vægt mindskes til det minimum, der behøves til at bevare det for det emballerede produkt og for forbrugeren nødvendige sikkerheds-, hygiejne- og acceptniveau.
- Emballage skal udformes, fremstilles og markedsføres på en sådan måde, at den kan genbruges eller nyttiggøres, herunder genanvendes, i overensstemmelse med affaldshierarkiet og således, at miljøpåvirkningen herfra mindskes mest muligt i forbindelse med bortskaffelsen af emballageaffald eller restprodukter fra emballageaffaldshåndteringsoperationer.
- Emballage skal fremstilles på en sådan måde, at indholdet af skadelige og andre farlige stoffer og materialer som bestanddele af emballagematerialet eller af emballagekomponenterne, minimeres for så vidt angår deres tilstedeværelse i emissioner, aske eller perkolat, når emballager eller restprodukter fra håndtering af emballageaffald forbrændes eller deponeres.

2. Krav i forbindelse med emballagens genbrugelighed

Følgende krav skal være opfyldt samtidig:

- emballagens fysiske egenskaber skal være af en sådan art, at emballagen kan genbruges et antal gange under normalt forudsigelige anvendelsesbetingelser,
- det skal være muligt at behandle den brugte emballage i overensstemmelse med sundheds- og sikkerhedskravene for arbejdstagerne,
- emballagen skal opfylde kravene til genanvendelig emballage, når emballagen ikke længere genbruges og dermed bliver til affald.

3. Krav i forbindelse med emballagens genanvendelighed

- a) *Genanvendelse i form af materialegenvinding*
Emballage skal fremstilles på en sådan måde, at det er muligt at genvinde en vis vægtprocent af de anvendte materialer til fremstilling af salgbare produkter under hensyn til de gældende standarder i Fællesskabet. Fastsættelsen af denne procentdel kan variere afhængigt af, hvilken type materiale emballagen består af.
- b) *Genanvendelse i form af energiudnyttelse*
Emballageaffald, der forarbejdes med henblik på energiudnyttelse, skal have en mindste nedre brændværdi for at give en optimal energiudnyttelse.
- c) *Emballage, der kan nyttiggøres ved kompostering*
Emballageaffald, der forarbejdes med henblik på kompostering, skal være bionedbrydeligt i en sådan grad, at det ikke hindrer separat indsamling og den komposteringsproces eller -aktivitet, hvori affaldet indgår.
- d) *Bionedbrydelig emballage*
Bionedbrydeligt emballageaffald skal kunne nedbrydes fysisk, kemisk, termisk eller biologisk på en sådan måde, at det meste af den færdige kompost til slut nedbrydes til kuldioxid, biomasse og vand. Oxo-nedbrydelig plastemballage betragtes ikke som bionedbrydelig

BILAG III - MEDLEMSSTATERNES DATABASE VEDRØRENDE EMBALLAGE OG
EMBALLAGEAFFALD SKAL INDEHOLDE FØLGENDE DATA (UDFORMES SOM SKEMA 1 TIL 4 I
DET FØLGENDE)

1. Med hensyn til både primær, sekundær og tertiær emballage angives:

- a) mængden af emballageforbruget på nationalt område fordelt på hver større materialekategori (produktion + import & minus; eksport) (skema 1)
- b) mængden af genbrugt emballage (skema 2).

2. Med hensyn til emballageaffald fra både husholdninger og fra andre kilder angives:

- a) mængden for hver større materialekategori af genanvendt og bortskaffet affald på nationalt område (produktion + import & minus; eksport) (skema 3)
- b) mængden af genvundet og genanvendt affald for hver større materialekategori (skema 4).

Skema 1

Forbruget af primær, sekundær og tertiær emballage på det nationale område

	Produceret mængde	- Eksporteret mængde	+ Importeret mængde	= Samlet mængde
Glas				
Plast				
Papir/pap (herunder komposit)				
Jernholdigt metal				
Aluminium				
Træ				
Andet				
Samlet mængde				

Skema 2

Mængden af primær, sekundær og tertiær emballage, der er genbrugt på det nationale område

	Emballage, der er bragt i omsætning for første gang (Mængde)	Genbrugsemballage		Genbrugeligt salgsemballage	
		Mængde	Procent	Ton	Procent
Glas					
Plast					
Papir/pap (herunder komposit)					
Jernholdigt metal					
Aluminium					
Træ					
Andet					
Samlet mængde					

BILAG IV - GENNEMFØRELSESPLAN, DER SKAL FORELÆGGES I MEDFØR AF ARTIKEL 6, STK.
1a, LITRA d)

Gennemførelsesplanen, der skal indgives i medfør af artikel 6, stk. 1a, litra d), skal indeholde følgende:

1. en vurdering af tidligere, nuværende og forventede procentsatser af genanvendelse, deponering og anden behandling af emballageaffald og de affaldsstrømme, det består af
2. en vurdering af gennemførelsen af de affaldshåndteringsplaner og affaldsforebyggelsesprogrammer, der er indført i medfør af artikel 28 og 29 i direktiv 2008/98/EF
3. begrundelsen for, at medlemsstaten mener, at den muligvis ikke vil være i stand til at nå det relevante mål fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra g) og i), inden for den deri fastsatte frist, og en vurdering af den fristforlængelse, som anses for at være nødvendig for at nå dette mål
4. de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå de mål, der er fastsat i nærværende direktivs artikel 6, stk. 1, litra g) og i), for medlemsstaten i løbet af fristforlængelsen, herunder passende økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger med det formål at skabe incitamentet til at anvende affaldshierarkiet, jf. artikel 4, stk. 1, i og bilag IVa til direktiv 2008/98/EF
5. en tidsplan for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er anført i punkt 4, bestemmelse af det organ, der har ansvaret for gennemførelsen af dem, og en vurdering af hver enkelt foranstaltnings bidrag til opfyldelsen af de mål, der gælder i tilfælde af en fristforlængelse
6. oplysninger om finansiering af affaldshåndtering i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler
7. foranstaltninger til forbedring af datakvaliteten, hvor det er relevant, med henblik på forbedret planlægning og kontrol af resultater inden for affaldshåndtering.